



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: **M. K.**
zastoupen Mgr. Šimonem Slezákem, advokátem
se sídlem Ulrichovo náměstí 737, 500 02 Hradec Králové

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 3. 2020, č. j. X, o invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 20. 3. 2020, č. j. X a rozhodnutí žalované ze dne 28. 1. 2020, č. j. X, se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 4 719 Kč k rukám jeho zástupce Mgr. Šimona Slezáka, a to do 10 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím žalované ze dne 28. 1. 2020, č. j. X (dále také jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“) byl žalobci podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zdp*“), ode dne 6. 3. 2020 odejmut invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Hradci Králové ze dne 13. 1. 2020 (dále jen „*OSSZ*“) již žalobce není

invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 15%.

2. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 20. 3. 2020, č. j. X (dále také jen „napadené rozhodnutí“) žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila své prvoinstanční rozhodnutí.
3. V odůvodnění uvedla, že přezkoumala prvoinstanční rozhodnutí v celém rozsahu včetně rozsahu uplatněných námitek, posoudila invaliditu žalobce a v tomto směru odkázala na nový posudek o invaliditě ze dne 17. 3. 2020, vypracovaný pro účely námitkového řízení, dle kterého žalobce není invalidní. Míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byla tímto posudkem o invaliditě stanovena ve výši 15%, což neodpovídá žádnému stupni invalidity. Žalovaná v rozhodnutí vyjmenovala, z jakých odborných lékařských nálezů lékař Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Hradec Králové (dále také jen „lékař ČSSZ“) při novém posouzení vycházel (strana 2 napadeného rozhodnutí) a k jakým skutkovým zjištěním dospěl (uveden diagnostický souhrn onemocnění žalobce). Lékař ČSSZ uvedl, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v **kapitole XV** (funkční poruchy imunity, postižení po úrazech, operacích), **oddílu B** (postižení končetin), **položce 13a** funkční postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny – lehké postižení) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů, pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti v rámci daného rozpětí 10-15% na horní hranici 15%, která se ve smyslu § 3 citované vyhlášky nezvyšuje. Takto stanovená konečná míra poklesu pracovní schopnosti neodpovídá žádnému stupni invalidity ve smyslu § 39 zdp. Invalidita zanikla dne 13. 1. 2020.
4. K námitkám žalobce, který nesouhlasil s posouzením svého zdravotního stavu, žalovaná uvedla, že rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je stav po artrodéze pakloubu pilonu tibie vlevo 1. 6. 2018 po komplikovaném hojení otevřené kominutivní zlomeniny v srpnu 2017. Žalovaná shrnula, že k návrhu žalobce byl jeho zdravotní stav komplexně posouzen s odborným lékařským závěrem, že z důvodu zjištěné konečné míry poklesu pracovní schopnosti ve výši 15% jeho zdravotní stav neodpovídá invaliditě, a proto námitky jako nedůvodné zamítla.

II. Obsah žaloby

5. V podané žalobě žalobce namítal nesprávnost obou výše uvedených rozhodnutí, neboť byla vydána na základě nedostatečných zjištění a bylo jimi zasaženo do jeho veřejných práv.
6. Uvedl, že posudkem o invaliditě OSSZ Hradec Králové ze dne 21. 11. 2018 byl shledán invalidním pro zdravotní postižení podle kapitoly XV., odd. B, položky 13c přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, v platném znění (dále také jen „*vyhláška č. 359/2009 Sb.*“) se závěrem, že jde o těžkou deformitu s podstatným omezením funkce levé dolní končetiny a celkové pohyblivosti a stanovenou mírou poklesu pracovní schopnosti o 50%. Na základě tohoto posudku byl žalobci přiznán invalidní důchod.
7. V měsíci lednu 2020 byl pro účely posouzení nároku žalobce na invalidní důchod opětovně posouzen jeho zdravotní stav, a to posudkem lékaře OSSZ Hradec Králové ze

dne 13. 1. 2020. Rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého stavu zdravotní pojištění bylo stanoveno zdravotní postižení uvedené kapitoly XV., odd. B, položky 13a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., tedy lehké postižení bez závažných trvalých následků s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 15%. Na základě tohoto posudku žalovaná prvoinstančním rozhodnutím ze dne 28. 1. 2020 žalobci invalidní důchod ode dne 6. 3. 2020 odňala, a žalobou napadeným rozhodnutím ho potvrdila.

8. Žalobce namítá, že každým z výše uvedených posudků o invaliditě byl jeho zdravotní stav žalobce posouzen zcela rozdílně, ačkoli se v období mezi oběma posudky (tedy od přiznání invalidního důchodu v listopadu 2018) jeho zdravotní stav (postižení levé dolní končetiny) v žádném případě nezlepšilo. Ačkoli ke změně zdravotního stavu žalobce nedošlo, v prvním případě (v listopadu 2018) ho správní orgán hodnotil jako těžké postižení, v případě druhém byl posouzen pouze jako postižení lehké. Z jakého důvodu byl zdravotní stav žalobce posouzen jinak, přitom správní orgán dostatečně neodůvodnil.
9. Žalobce uvedl, že nemá hlezenní kloub, v oblasti bérce má dlahu (která vede téměř pod koleno), hybnost kloubu je tedy zcela nulová, což vyplývá i z lékařských zpráv. Ani deformita levé dolní končetiny se nezmenšila, noha vykazuje stále stejné výrazné deformace, navíc oproti předchozí době došlo u žalobce i k deformaci prstů a přetěžování druhé (pravé) dolní končetiny, spojené s problémy s pravou kyčlí, a v důsledku toho má i špatný stereotyp chůze. Levá noha mu každodenně natéká, a to i pokud nevykonává žádnou činnost či aktivitu. V podstatě nemůže fungovat a vykonávat každodenní jednoduché úkony bez léků proti bolesti, které užívá denně. Nejedná se přitom pouze o jím subjektivně vnímané potíže, nýbrž jde o objektivní skutečnost a objektivní fyzické potíže, které jsou důsledkem jeho zdravotního postižení.
10. I přes svůj nepříznivý zdravotní stav žalobce pracuje (na částečný úvazek), avšak výlučně z důvodu, aby měl finanční prostředky na zabezpečení základních potřeb své rodiny. Při práci musí překonávat bolest a oproti zdravým jedincům ho práce stojí zvýšenou námahu a úsilí spojené s překonáváním obtíží, které mu působí otoky nohy.
11. K posouzení svého zdravotního stavu poukázal na ustanovení § 8 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního pojištění, v platném znění, podle kterého vychází okresní správa sociálního zabezpečení mimo jiné z vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Žalovaná však v rámci posuzování invalidity vůbec neprovedla jeho lékařskou prohlídku. Lékařské zprávy, z nichž žalovaná při posuzování jeho zdravotního stavu vycházela, byly pro posouzení invalidity a míry poklesu pracovní schopnosti žalobce naprosto nedostatečným podkladem. Za této situace měl tedy žalobce vyšetřit sám posuzující lékař, který plnil úkoly okresní správy sociálního zabezpečení, případně si měla okresní správa sociálního zabezpečení zdravotní stav žalobce nechat zevrubně posoudit odborným lékařem. Žalovaná však o odejmutí invalidního důchodu žalobci rozhodla, aniž by ho vůbec přizvala k jednání a aniž by podrobněji zkoumala jeho zdravotní stav. Podle názoru žalobce žalovaná vůbec nesplnila svou povinnost zjistit spolehlivě a úplně příčinu jeho zdravotního postižení a míru jeho dlouhodobě snížené pracovní schopnosti.
12. Namítl, že posudek OSSZ ze dne 13. 1. 2020 byl (oproti původnímu posudku z roku 2018) doplněn pouze o text ze závěrečné lékařské zprávy chirurgické kliniky Fakultní nemocnice v Hradci Králové ze dne 23. 6. 2019. Tato závěrečná zpráva je však pro posouzení aktuální míry invalidity žalobce naprosto nedostatečným podkladem, neboť se

týkala stavu žalobce v okamžiku, kdy byl propuštěn z nemocnice po úrazu pravé ruky. Navíc z této zprávy není zřejmé, zda se konstatování, že „nejdou žádné deformace, ani omezení hybnosti“, týká nohou či rukou. Pokud by se snad měla týkat nohou, pak je pro žalobce takový závěr nepochopitelný, neboť vůbec neodpovídá skutečnosti. Vzhledem k tomu, že zdravotní stav žalobce se od listopadu 2018, kdy byl pro účely rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu prvně hodnocen, nezměnil, je žalobce přesvědčen, že jeho postižení není v žádném případě lehkým postižením podle kapitoly XV., odd. B, položky 13a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., nýbrž že se stále jedná o postižení těžké podle kapitoly XV., odd. B, položky 13c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.

13. Závěrem shrnul, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, když žalovaná nezjistila zdravotní stav žalobce, intenzitu jeho zdravotního postižení a jeho průceschopnost spolehlivě, dostatečně a úplně a při posuzování míry invalidity a nároku žalobce na invalidní důchod vycházela z nedostatečných podkladů. Navrhl proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

14. Žalovaná ve svém vyjádření zopakovala předmět řízení a na věc dopadající právní úpravu. Odkázala na vypracované posudky o zdravotním stavu žalobce, které považuje za přesvědčivé a zohledňující dostupné odborné nálezy. K důkazu navrhla vypracování posudku Posudkové komise MPSV. Setrvala na správnosti napadeného rozhodnutí.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

15. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl při jednání.
16. V přezkumném řízení soud konstatoval z lékařské dokumentace OSSZ Hradec Králové, že žalobce byl od 14. 12. 2018 uznán invalidním pro invaliditu II. stupně (na základě posudku ze dne 21. 11. 2018, konečná míra poklesu pracovní činnosti byla stanovena podle kapitoly XV, oddílu B, položce 13c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. na 50%).
17. Na základě nového posouzení ze dne 13. 1. 2020, byl po uvedení diagnostického souhrnu onemocnění žalobce a odborných lékařských nálezů, z nichž bylo při posouzení jeho zdravotního stavu vycházeno, učiněn lékařem OSSZ závěr, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je stav artrodéze pakloubu pilonu tibie vlevo 1. 6. 2018 po komplikovaném hojení otevřené kominutivní zlomeniny (po pádu ze žebříku v srpnu 2017), který odpovídá zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole XV, oddílu B, položce 13a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovil dle uvedené položky (10-15%) na horní hranici 15%, která se ve smyslu § 3 a 4 cit. vyhlášky nemění. Dle učiněného závěru již žalobce není invalidní. Žalovaná proto rozhodnutím ze dne 28. 1. 2020 žalobci odňala invalidní důchod.
18. V záznamu o jednání ČSSZ – Lékařské posudkové služby, pracoviště pro námitkové řízení Hradec Králové ze dne 17. 3. 2020 (nový posudek o invaliditě), je uveden výčet rozhodujících podkladů – lékařských zpráv o zdravotním stavu žalobce, diagnostický

souhrn onemocnění žalobce (zjištěn ve shodě s lékařem OSSZ) a výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Posudkové zhodnocení a závěr je uveden výše v části popisující odůvodnění napadeného rozhodnutí.

19. V projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále také jen „PK MPSV“ nebo „PK“ nebo „posudková komise“), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.
20. Z těchto důvodů požádal krajský soud PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové o vypracování posudku, který byl vyhotoven po jednání komise konaném dne 15. 9. 2020, za přítomnosti žalobce. PK zasedala v řádném složení za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie, zdravotní stav žalobce hodnotila na podkladě spisové dokumentace OSSZ, spisové dokumentace ČSSZ - Lékařské posudkové služby, a odborných lékařských nálezů v nich obsažených, na podkladě zdravotnické dokumentace od ošetřujícího praktického lékaře, žalobcem k žalobě doložených lékařských zpráv (FN Hradec Králové, Chirurgická klinika ze dne 25. 6. 2019; FN Hradec Králové, Rehabilitační klinika ze dne 11. 11. 2019 a 10. 2. 2020) a na základě vlastních poznatků (žalobce byl při jednání vyšetřen odborným lékařem). Po jejich vyhodnocení stanovila PK za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce stav po operativním ztuzení levého hlezenného kloubu (1. 6. 2018) pro pakloub po otevřené zlomenině pylonu levé holenní kosti I. stupně (po úrazu ze dne 31. 8. 2017). Procentní míru poklesu pracovní schopnosti stanovila podle kapitoly XV, oddílu B, položky 13b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. na 35%, kterou dle § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky zvýšila o 10% na celkových 45%. V posudkovém výroku uvedla, že zdravotní stav žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí nadále odpovídal invaliditě druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zdp. následkem úrazu.
21. Krajský soud vzhledem k výše uvedenému rozporu o konečné míře poklesu pracovní schopnosti 45% jako nadále odpovídajícímu invaliditě druhého stupně, požádal PK MPSV o doplňující posudek a řádné odůvodnění posudkového závěru o stupni invalidity žalobce.
22. PK MPVS v Hradci Králové ve svém doplňujícím posudku ze dne 6. 10. 2020 opravila posudkový výrok s vysvětlením a odůvodněním, že rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je zdravotní postižení uvedené v **kapitole XV, oddílu B, položky 13c** přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a konečná míra poklesu pracovní schopnosti činí **50%**. Dle uvedeného závěru byl žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nadále bez přerušení invalidní podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp, **šlo o invaliditu druhého stupně následkem úrazu**. PK MPSV posudky lékaře OSSZ v Hradci Králové ze dne 13. 1. 2020 a lékaře ČSSZ ze dne 17. 3. 2020 ve světle aktuálních lékařských nálezů FN Hradec Králové označila za posudkové omyly, neboť nezhodnotily komplexně funkční tíži levé dolní končetiny i současně postižení hybnosti horních končetin (po novém úrazu).

23. Při jednání soudu se pověřená zástupkyně žalobce ztotožnila se závěry posudku PK MPSV v Hradci Králové ze dne 15. 9. 2020 ve znění doplňujícího posudku ze dne 6. 10. 2021 a navrhla, aby soud napadené rozhodnutí a jemu předcházející prvoinstanční rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, náklady řízení nežádal. Žalovaná ponechala konečné rozhodnutí na úvaze soudu, náklady řízení nežádala.
24. Krajský soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
25. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
- V odstavci (2) cit. ustanovení je uvedeno, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,**
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok (§ 26 zdp).

Podle ustanovení § 39 odst. 4 zdp se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

Procentní míry poklesu pracovní schopnosti jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje se posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity).

Podle ustanovení § 2 odst. 1 cit. vyhlášky je pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles

pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (odst. 3 cit. ustanovení).

V § 3 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (3) Zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.

V § 4 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce nemá vliv, popřípadě má jen nepodstatný vliv na schopnost pojištěnce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce je stabilizovaný nebo pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. (3) Snížení dolní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.

26. Napadeným rozhodnutím ve spojení s prvoinstančním rozhodnutím byl žalobci od 6. 3. 2020 odejmut invalidní s odůvodněním, že není invalidní z důvodu zjištěné míry poklesu pracovní schopnosti pouze o 15%.
27. V řízení před krajským soudem bylo posudkem PK MPSV v Hradci Králové ze dne 15. 9. 2020, ve znění doplňujícího posudku ze dne 6. 10. 2020, prokázáno, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí (20. 3. 2020) i nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. b) zdp. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti byla uvedeným posudkem stanovena ve výši 50%. Soud proto své konečné rozhodnutí opírá o závěry posudku PK MPSV v Hradci Králové, který se liší od posouzení lékařem OSSZ a lékařem ČSSZ v námitkovém řízení (co do zjištěného stupně invalidity i stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu), z nichž žalovaná vycházela při svém rozhodování.
28. Posudek PK MPSV v Hradci Králové ze dne 15. 9. 2020, ve znění doplňujícího posudku ze dne 6. 10. 2020, soud považuje za objektivní a přesvědčivý (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20 ohledně testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), posudek obsahuje analýzu zdravotního

stavu žalobce a jeho rozhodujícího onemocnění, podrobně hodnotí odborné chirurgické a ortopedické nálezy a potvrzuje zásadní námitku žalobce, že lékař OSSZ ani lékař ČSSZ neposoudily zdravotní stav žalobce komplexně.

29. Podle § 56 odst. 1 zdp zjistí-li se, že a) nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen, b) důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží. Důchod nebo jeho zvýšení se přitom doplatí nejvýše pět let nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod nebo jeho zvýšení; pro běh této lhůty platí § 55 odst. 2 věta druhá a třetí obdobně. Důchod nebo jeho zvýšení se však doplatí ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží, v případě, že důchod nebyl přiznán nebo byl vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, v důsledku nesprávného postupu orgánu sociálního zabezpečení, c) důchod byl přiznán nebo je vyplácen ve vyšší částce, než v jaké náleží, nebo byl přiznán nebo se vyplácí neprávem, důchod se sníží nebo odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen, d) důchod byl neprávem přiznán nebo vyplácen od dřívějšího data, než od jakého důchod nebo jeho výplata náleží, důchod se přizná ode dne, od něhož náleží, nebo se nárok na výplatu stanoví ode dne, od něhož výplata náleží, e) se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, postupuje se obdobně podle ustanovení písmene b) nebo c).
30. Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že v řízení před správními orgány došlo k vadám, pro které krajskému soudu nezbylo, než zrušit žalobou napadené rozhodnutí žalované podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť soud zjistil skutkový stav věci jinak, než žalovaná v původním správním řízení. Současně zrušil i prvostupňové rozhodnutí (§ 78 odst. 3 s. ř. s.) a věc vrací žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaná bude vycházet z výsledků zjištěných krajským soudem, tedy, že žalobce byl invalidní pro invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp bez přerušení. Žalovaná proto žalobci opětovně přizná invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně a rozhodne o doplatku invalidního důchodu za dobu od jeho odnětí do opětovného přiznání.
31. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

V. Náklady řízení

32. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
33. Žalobce, který byl ve věci zcela úspěšný a byl v soudním řízení zastoupen advokátem, má právo na náhradu nákladů řízení. Tyto sestávají z nákladů právního zastoupení ve výši dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění (dále jen „advokátní tarif“). V souladu s § 9 odst. 2 ve spojení s § 7 bodem 3. advokátního tarifu náleží

právnímu zástupci žalobce odměna ve výši 1 000 Kč za každý ze tří úkonů právní služby [převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby, účast na jednání soudu dne 25. 2. 2021 ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu] a dále náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu ve výši 300 Kč za každý ze tří úkonů právní služby. Protože zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se dle § 57 odst. 2 s. ř. s. celková částka (3 900 Kč) o sazbu odpovídající této dani, která činí 21 % z částky 3 900 Kč, tj. o 819 Kč. Náhrada nákladů řízení tak činí celkem 4 719 Kč.

34. Soud proto výrokem II. uložil žalované povinnost nahradit žalobci prokázané náklady soudního řízení, a to k rukám jeho zástupce, jenž je advokátem (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů za použití § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 25. února 2021

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně